

'De persoon van wie je houdt bestaat voor 72,8 procent uit water en het heeft al weken niet geregend.'	Buzz Aldrin waar ben je gebleven, Johan Harstad
'Hij komt terug, en hoewel ze al jaren op hem wacht, komt hij alsof hij nooit is weggeweest, alsof ze geen dag zonder hem heeft doorgebracht, geen maand, geen jaar, hoewel er precies tien jaar zijn verstreken.'	Pijn, Zeruya Shalev
'De uitnodiging kwam drie weken geleden en was overdreven gefrankeerd.'	Het smelt, Lize Spit
'De dingen zijn echt, de mensen van horen zeggen.'	De kast, Leo Pleysier
'Voor het hart is het leven simpel, het slaat zolang het kan.'	Vader, Karl Ove Knausgård
'Frans geven leek me de meest efficiënte manier om Japans te leren.'	De verloofde van Sado, Amélie Nothomb
'Wijven zijn crapuleuze serpentes.'	Suikerspin, Erik Vlamincx
'Je zou het ze niet nageven als ze je met hun grote, onschuldige ogen aankijken. Maar zelfs jonge kinderen zoeken controle en dus macht.'	Blijf bij mij, Rika Ponnet
'Alle advies is autobiografisch.'	Steal like an artist, Austin Kleon
'Danny Muggenput was een van de bekendste auteurs van Vlaanderen geworden, dankzij zijn negen romans: De voor- en nadelen van longontsteking, Kwart na drie moet kwart over drie zijn, onze planeet is een bolletje, De geföhnde bedelaar, De stoverij van de gebroeders Van Reeth, Geweldloos beffen, Mijn vader zei altijd help je moeder bij de afwas, De vleugelneus en Tante Paula op zolder.'	Muggenput, Herman Brusselmans
'Ik zou wel m'n laatste boek willen schrijven, maar door het schrijven van andere boeken heb ik daar geen tijd voor.'	Hij schreef te weinig boeken, Herman Brusselmans
'Lolita, mijn levenslicht, mijn lendevuur. Mijn zonde, mijn ziel, Loliet-ta: de tongpunt daalt drie treden het gehemelte af en tikt bij drie tegen de tanden. Lo. Lie. Ta.'	Lolita, Vladimir Nabokov
'Ik ontmoette die vrouw, die Matilda, in de loop van de eerste helft van mijn emigré-bestaan in Berlijn, in de vroege jaren '20 van twee tijdsperiodes, deze eeuw en mijn ellendige leven.'	Het oog, Vladimir Nabokov

'Mijn broer en ik lagen samen op bed en probeerden de goede kant van ons lichaam te vinden.'	Broere, Bart Moeyaert
'Mijn broer houdt zijn vork en zijn mes gereed.'	Tegenwoordig heet iedereen sorry, Bart Moeyaert
'Het kreeftenalarm is het gesprek van de dag.'	Zeldzame aarden, Sandro Veronesi
'Je bent precies een week begraven. Zonder je hart, zonder je hersenen.'	Mijn gevlogen kind, Sophie Daull
'Millies hond Rambo was haar allereerste dode ding.'	De ongelooflijke zoektocht van Millie Bird, Brooke Davis
'Maar is het dan niet moeilijk, zo alleenwonen?'	Solo, Nathalie Leblanc
'Laat ik beginnen met goed nieuws voor alle mensen die aan hun familie ten onder gaan.'	Meer dan een winnaar, Oscar van den Boogaard
'Hoe kwaad ik ben? Dat wil je echt niet weten. Dat wil toch niemand echt weten.'	De vrouw van hierboven, Claire Messud
'Dit hier is een plaats waar mensen smelten als kaarsvet.'	Honingeter, Tülin Erkan
'Er zijn mensen die als een belediging je leven binnenvallen.'	Held, Saskia De Coster
'Vliegend boven het meer van Bled (...) scheerde de piloot gevaarlijk dicht boven het water. De wielen raakten het oppervlak en we crashten.'	Vorbij de camera, Steve McCurry
'Ik kreeg het te horen van een agent die aan de deur kwam.'	De vrouw die tegen de deur aan liep, Roddy Doyle
'Ik heb nog steeds geen idee waarom Sallie en ik naar dat feestje gingen... Alle gasten waren ouder dan wij en op een stijlvolle manier saai, zo oud dat wij veertigers doorgingen voor de jongedames van het gezelschap.'	Mannen leggen me altijd alles uit, Rebecca Solnit
'De ui moet heel fijn gesneden worden.'	Rode rozen en tortilla's, Laura Esquivel
'Te koop: babyschoenen, nooit gedragen.'	Ernest Hemingway
'Het was de dag waarop mijn grootmoeder ontplofte.'	Het kraaienpad, Iain Banks
'Het was een nattige lentemorgen toen monsieur Hawarden te Pont aankwam, waar hij nu verblijft in het grote, grijze, vierkante huis dat de oude rentmeester heeft gebouwd.'	Monsieur Hawarden, Filip De Pillecyn

'Mijn moeder en mijn vader leerden elkaar kennen op de dag dat hij op het punt stond omlaag te springen van de Ponte Sisto in Trastevere.'	De vreemdelinge, Claudia Durastanti
'In een rijke stad in Perzië, waar er reukwerk en zijde in overvloed waren, woonde er eens een oude wijze koning, die door zijn onderdanen zeer geliefd werd.'	De twaalf wonderbaarlijke sprookjes van Koningin Fabiola
'Ayoola ontbiedt me met deze woorden – Korede, ik heb hem vermoord. Ik had gehoopt die woorden nooit meer te horen.'	Mijn zusje, de seriemoordenaar, Oyinkan Braithwaite
'De baby is dood. Er waren maar een paar seconden voor nodig geweest.'	Een zachte hand, Leïla Slimani
'De sneeuw in de bergen begon te smelten en Bunny was al weken dood voordat we de ernst van onze situatie begonnen in te zien.'	De verborgen geschiedenis, Donna Tartt
'Zonder beginzin kan ik niet beginnen. Dat is logisch. Zover ik me herinner heb ik nooit géén beginzin gevonden, althans niet van wat daarna een tekst werd. Ook dat is logisch.'	Jaargetijden, Bernard Dewulf
'Alle mannen in dit boek zijn karikaturen. Dat is historisch zo gegroeid.'	Het perpetuum mobile van de liefde, Renate Dorrestein
'Alleen reizen. Verreweg de duurste optie. Voordeel is dat je in je eentje in de regel sneller aanspraak hebt van vreemden. Nadeel is dat je sneller aanspraak hebt van vreemden.'	Universele reisgids voor moeilijke landen, Jelle Brandt Corstius
'Hendrik was verschrikkelijk stout. Iedereen zei het, zelfs zijn moeder.'	Stoute Hendrik, Francesca Simon
'Mensen denken niet in feiten, cijfers of wiskundige vergelijkingen, maar in verhalen – en hoe simpeler het verhaal, hoe beter het is.'	21 lessen voor de 21 ^{ste} eeuw, Yuval Noah Harari
'Eigenlijk heeft dit verhaal meer dan één begin.'	Het achtste leven, Nino Haratischwili
'Vergeet het maar. Geen sprake van. Je bent of schrijver of je bezit een poëtica. Ik ben toch niet mijn eigen keuzevak Duits?'	Briefroman, Juli Zeh
'Alle beelden zullen verdwijnen.'	De jaren, Annie Ernaux
'Voor de meeste mensen bestaan wij alleen in een boek, mijn bruid en ik.'	Jij zegt het, Connie Palmen
'Op 25 maart heeft zich in Petersburg een buitengewoon wonderlijke geschiedenis afgespeeld.'	Peterburgse vertellingen, Nicolaj Gogolj

Fragment uit Jaargetijden (Bernard Dewulf)

“Zonder beginzin kan ik niet beginnen. Dat is logisch. Zover ik me herinner heb ik nooit géén beginzin gevonden, althans niet van wat daarna een tekst werd. Ook dat is logisch.

Uiteraard heb ik veel beginzinnen nooit gevonden, maar dan heb ik verder ook niets geschreven. Wat moet een tekst beginnen zonder beginzin?

Je zou kunnen zeggen: begin dan met de tweede zin. Maar dat kan volgens mij niet – je kunt ook niet een schaakspel aanvatten met de tweede zet.

Toegegeven, ik heb het nooit geprobeerd. Ik durf het niet. Ik ben bang dat het dan meteen naar de vierde zin springt, en dan de zesde, enzovoort. En wat dan? Een tekst van hinkelzinnen. Dat kan hooguit poëzie worden.

Nee, zonder beginzin geen tekst. Punt.

Nu zijn beginzinnen niet iets wat je vindt. Het gaat omgekeerd: beginzinnen vinden mij. Hoe ze dat doen, weet ik niet. Na een paar duizend beginzinnen intussen weet ik nog altijd niet waar ze precies ontstaan. Misschien is het iets magnetisch.

Ze komen ook altijd alleen. Nooit komen beginzinnen met drie tegelijk of zo. Daar ben ik blij om. Stel dat ik moest kiezen, dat zou ik niet kunnen. En dan zou ik drie teksten moeten schrijven, terwijl ik er maar één nodig heb.

Nu deed zich het ondenkbare voor: er kwam, ook na uren, maar geen beginzin. Daar zat ik. Wat moest ik beginnen? Misschien waren de beginzinnen op. Of was de magneet versleten, hoewel magneten in wezen eindeloos kunnen doorgaan. En ik dus in principe ook in het hiernamaals nog altijd beginzinnen zou kunnen ontvangen.

Maar wat schiet een mens op met beginzinnen in het hiernamaals als er nú geen komt?

Dus daar zat ik.

Dit was me nog nooit overkomen. Ik had er weleens uren op moeten zitten wachten. Ook beginzinnen hebben zo hun kuren. Maar ten slotte kwamen ze altijd wel.

Vaak was het een kwestie van nederigheid. Zonder beginzinnen, immers, stond ik nu nergens, niet eens aan de tweede, laat staan aan de slotzin.

Dus hield ik me klein. Ik beschouw beginzinnen – en bij uitbreiding alle betere zinnen – als groter dan mezelf. Ik kan het alleen maar herhalen: zij vinden mij uit, ik niet hen.

Maar hoe klein ik me ook hield, nu kwam er niets. Alles heb ik geprobeerd. Tot zelfs het oudste potlood, de vroegste kroontjespen in het geheugen heb ik me verbeeld. In de hoop dat de eerste zin ooit weer zou verschijnen. Op de lei. Of in het gelijnde kladschrift.

Maar tevergeefs.

Ik vond maar geen beginzin meer, laat staan een laatste.”